

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības “Oficiālajā Vēstnesī” un ir pieejamas datubāzē “Eur-Lex”. Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► **B** **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 1071/2009**

(2009. gada 21. oktobris),

ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu 96/26/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.)

Grozīta ar:

Oficiālais Vēstnesis

		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Komisijas Regula (ES) Nr. 613/2012 (2012. gada 9. jūlijs)	L 178	6	10.7.2012.
► <u>M2</u>	Padomes Regula (ES) Nr. 517/2013 (2013. gada 13. maijs)	L 158	1	10.6.2013.
► <u>M3</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/1055 (2020. gada 15. jūlijs)	L 249	17	31.7.2020.

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK)
Nr. 1071/2009****(2009. gada 21. oktobris),****ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās
darbības veikšanas nosacījumiem un atceļ Padomes Direktīvu
96/26/EK****(Dokuments attiecas uz EEZ)****I NODAĻA****VISPĀRĪGI NOTEIKUMI***1. pants***Priekšmets un darbības joma**

1. Ar šo regulu reglamentē autopārvadātāja profesionālās darbības atļaušanu un šīs profesijas veikšanu.

2. Šo regulu piemēro visiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti Kopienā un veic autopārvadātāja profesionālo darbību. To tāpat piemēro uzņēmumiem, kas plāno iesaistīties autopārvadātāja profesionālajā darbībā. Atsaucoties uz uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, vajadzības gadījumā to uzskata arī par atsauci uz uzņēmumiem, kuri plāno iesaistīties šādā darbībā.

3. Attiecībā uz Līguma 299. panta 2. punktā minētajiem reģioniem attiecīgās dalībvalstis var pielāgot autopārvadātāja profesionālās darbības nosacījumus, ja attiecīgās darbības šajos reģionos pilnībā veic uzņēmumi, kas tur veic uzņēmējdarbību.

4. Atkāpjoties no 2. punkta, šo regulu, ja vien valsts tiesību aktos nav paredzēts citādi, nepiemēro:

▼M3

- a) uzņēmumiem, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, nodarbojas tikai ar iekšzemes pārvadājumiem tajā dalībvalstī, kurā šie uzņēmumi veic uzņēmējdarbību;
- aa) uzņēmumiem, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa nepārsniedz 2,5 tonnas;
- b) uzņēmumiem, kuri pasažieru autopārvadājumus veic tikai nekomerciālos nolūkos vai kuriem ir cita pamatnodarbošanās, kas nav pasažieru autopārvadājumi;

▼B

- c) uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskus transportlīdzekļus, kuru maksimālais atļautais ātrums nepārsniedz 40 km/h.

▼M3

Pirmās daļas b) apakšpunkta izpratnē visi autopārvadājumi, izņemot komercpārvadājumus vai pašpārvadājumus, par kuriem netiek ņemta tieša vai netieša samaksa un kuri tieši vai netieši nerada jebkādas ieņēmumus transportlīdzekļa vadītājam vai citiem, un kuriem nav saiknes ar profesionālu darbību, ir jāuzskata par pārvadājumiem, ko veic tikai nekomerciālos nolūkos.

▼B

5. Dalībvalstis var no visu vai dažu šīs regulas noteikumu piemērošanas atbrīvot tikai tos autotransporta uzņēmumus, kas darbojas vienīgi iekšzemes pārvadājumos, kuriem ir tikai niecīga ietekme uz pārvadājumu tirgu to:

- a) pārvadājamo kravu īpašību dēļ; vai
- b) pārvadājumu īso attālumu dēļ.

*2. pants***Definīcijas**

Šajā regulā:

- 1) “kravu autopārvadātāja profesionālā darbība” ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas nodarbojas ar kravu komercpārvadājumiem, izmantojot mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus;
- 2) “pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība” ir darbība, ko veic ikviens uzņēmums, kas sniedz pasažieru pārvadājumu pakalpojumus plašai sabiedrībai vai konkrētām lietotāju kategorijām, saņemot par to samaksu no pārvadātās personas vai pārvadājumu organizētāja, izmantojot mehāniskus transportlīdzekļus, kas ir uzbūvēti un aprīkoti tā, lai būtu piemēroti vairāk nekā deviņu personu pārvadāšanai, ietverot transportlīdzekļa vadītāju, un ir šim nolūkam paredzēti;
- 3) “autopārvadātāja profesionālā darbība” ir pasažieru autopārvadātāja profesionālā darbība vai kravu autopārvadātāja profesionālā darbība;
- 4) “uzņēmums” ir pasažieru pārvadājumos iesaistīta jebkura fiziska persona, jebkura juridiska persona, kas gūst vai negūst peļņu, jebkura apvienība vai personu grupa, kam nav juridiskās personas statusa un kas gūst vai negūst peļņu, vai jebkura publiska iestāde, kura pati ir juridiskā persona vai arī ir atkarīga no iestādes, kura ir juridiskā persona, vai arī ikviena fiziska vai juridiska persona, kas komerciālos nolūkos veic kravu pārvadājumus;
- 5) “pārvadājumu vadītājs” ir fiziska persona, ko algo uzņēmums, vai gadījumā, ja uzņēmums ir fiziska persona, tad šī persona vai, attiecīgā gadījumā, cita fiziska persona, kuru tā ir izraudzījusies uz līguma pamata un kura faktiski un nepārtraukti vada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;
- 6) “atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai” ir administratīvs lēmums, ar kuru uzņēmumam, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību;

▼B

- 7) “kompetentā iestāde” ir valsts, reģionālā vai vietējā līmeņa iestāde dalībvalstī, kura, lai izsniegtu atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, pārbauda uzņēmuma atbilstību nosacījumiem, kas paredzēti šajā regulā, un kurai ir pilnvaras izsniegt, apturēt vai anulēt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai;
- 8) “dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdarbību” ir dalībvalsts, kurā uzņēmums veic uzņēmējdarbību, neatkarīgi no tā, vai pārvadājumu vadītāja izcelsme ir vai nav citā dalībvalstī.

*3. pants***Autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas prasības**

1. Uzņēmumiem, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību:
- a) faktiski un stabili jāveic uzņēmējdarbība kādā dalībvalstī;
 - b) jābūt labai reputācijai;
 - c) jābūt atbilstīgam finansiālajam stāvoklim; un
 - d) jābūt nepieciešamai profesionālajai kompetencei.

▼M3**▼B***4. pants***Pārvadājumu vadītājs**

1. Uzņēmums, kas veic autopārvadātāja profesionālo darbību, izraugās vismaz vienu fizisku personu, kura atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā paredzētajām prasībām, kā arī:
- a) kurai faktiski un pastāvīgi jāvada uzņēmuma pārvadājumu operācijas;
 - b) kurai jābūt faktiski saistītai ar uzņēmumu, piemēram, jābūt tā nodarbinātai personai, direktoram, īpašniekam vai akcionāram vai arī jāpārvalda šis uzņēmums, vai arī, ja uzņēmums ir fiziska persona, viņam ir jābūt šai personai; un
 - c) kurai ir jābūt Kopienas pastāvīgajam iedzīvotājam.
2. Ja uzņēmums neatbilst 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzētajām profesionālās kompetences prasībām, kompetentā iestāde var izsniegt atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, pat ja saskaņā ar šā panta 1. punktu nav izraudzīts pārvadājumu vadītājs, ar nosacījumu, ka:
- a) tas izraugās Kopienā pastāvīgi dzīvojošu fizisku personu, kas atbilst 3. panta 1. punkta b) un d) apakšpunktā noteiktajām prasībām un kas uz līguma pamata uzņēmuma vārdā ir pilnvarota veikt uzņēmuma pārvadājumu vadītāja pienākumus;

▼B

- b) līgumā, kas noslēgts starp uzņēmumu un a) apakšpunktā minēto personu, ir noteikti pienākumi, kas minētajai personai faktiski un pastāvīgi jāpilda, un norādīti šīs personas pārvaldījumu vadītāja pienākumi. Nosakāmajos pienākumos jo īpaši ir iekļauta transportlīdzekļu tehniskās apkopes uzraudzība, pārvaldījumu līgumu un dokumentu pārbaude, galvenie grāmatvedības jautājumi, kravu sadale šoferiem un automašīnām un drošības pasākumu kontrole;
- c) kā pārvaldījumu vadītājs a) apakšpunktā minētā persona var vadīt pārvaldījumu operācijas ne vairāk kā četros dažādos uzņēmumos, kuru kopējā autoparka automašīnu skaits nepārsniedz 50 automašīnas. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu par to uzņēmumu skaitu un/vai tā kopējā autoparka apjoma samazināšanu, ko minētā persona var vadīt;
- d) persona, kas minēta a) apakšpunktā, konkrētos pienākumus veic tikai uzņēmuma interesēs, un tās atbildība ir neatkarīga no jebkura uzņēmuma, kura labā attiecīgais uzņēmums veic pārvaldījumu darbības.
3. Dalībvalstis var pieņemt lēmumu, ka saskaņā ar 1. punktu izraudzīto pārvaldījumu vadītāju nevar izraudzīt arī saskaņā ar 2. punktu vai arī viņu var izraudzīt tikai attiecībā uz ierobežotu uzņēmumu vai autoparka automašīnu skaitu, kas ir mazāks par 2. punkta c) apakšpunktā minēto.
4. Uzņēmums informē kompetento iestādi par izraudzīto pārvaldījumu vadītāju vai vadītājiem.

II NODAĻA

NOSACĪJUMI, KAS JĀIZPILDA, LAI IEVĒROTU 3. PANTĀ
PAREDZĒTĀS PRASĪBAS**▼M3**

5. pants

Nosacījumi attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanas vietu

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā izvirzīto prasību, uzņēmumam dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:
- a) tam ir telpas, kurās tam elektroniskā vai jebkurā citā formā ir pieejami uzņēmējdarbības pamatdokumentu oriģināli, jo īpaši tā pārvaldījumu līgumi, dokumenti, kuri saistīti ar transportlīdzekļiem, kas ir uzņēmuma rīcībā, grāmatvedības dokumenti, personālvadības dokumenti, darba līgumi, sociālā nodrošinājuma dokumenti, dokumenti, kuros ir dati par transportlīdzekļa vadītāju nosūtīšanu un norīkošanu, dokumenti, kuros ir dati par kabotāžu, transportlīdzekļa vadīšanas laiku un atpūtas laikposmiem, un jebkuri citi dokumenti, kuriem ir jābūt kompetentajai iestādei pieejamiem, lai pārbaudītu uzņēmuma atbilstību šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem;

▼M3

- b) tas organizē sava autoparka darbību tā, lai nodrošinātu, ka transportlīdzekļi, kas ir uzņēmuma rīcībā un tiek izmantoti starptautiskos pārvadājumos, atgrieztos vienā no saimnieciskās darbības centriem, kas atrodas minētajā dalībvalstī, vismaz astoņu nedēļu laikā pēc izbraukšanas no tā;
- c) tas ir reģistrēts minētās dalībvalsts komercsabiedrību reģistrā vai līdzīgā reģistrā, ja to prasa valsts tiesību akti;
- d) tam piemēro ieņēmumu nodokli un – ja to prasa valsts tiesību akti – tam ir derīgs pievienotās vērtības nodokļa reģistrācijas numurs;
- e) pēc atļaujas piešķiršanas tā rīcībā ir viens vai vairāki transportlīdzekļi, kuri ir reģistrēti vai laisti apītē un kurus atļauts lietot saskaņā ar minētās dalībvalsts tiesību aktiem, neatkarīgi no tā, vai minētie transportlīdzekļi ir pilnīgā uzņēmuma īpašumā vai, piemēram, turējumā saskaņā ar nomas-izpirkuma līgumu vai saskaņā ar nomas vai līzings līgumu;
- f) tas faktiski un pastāvīgi veic tā administratīvo un komerciālo darbību, izmantojot atbilstošas iekārtas un aprīkojumu telpās, kas atrodas minētajā dalībvalstī, kā minēts a) punktā, un faktiski un pastāvīgi vada pārvadājumus, izmantojot g) punktā minētos transportlīdzekļus, kuriem ir atbilstošas tehniskās iekārtas, kas izvietotas minētajā dalībvalstī;
- g) pastāvīgi un regulāri tā rīcībā ir zināms skaits transportlīdzekļu, kuri atbilst e) punkta nosacījumiem, un transportlīdzekļa vadītāju, kuri parasti atrodas kādā saimnieciskās darbības centrā minētajā dalībvalstī, un tas abos gadījumos ir samērīgs ar šā uzņēmuma veikto pārvadājumu apjomu.

2. Papildus prasībām, kas noteiktas 1. punktā, dalībvalstis var prasīt, lai uzņēmumam dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību:

- a) uzņēmuma telpās būtu ar uzņēmuma darbības apjomu samērīgs un pienācīgi kvalificēts administratīvais personāls vai ierastajā darba laikā sasniedzams pārvadājumu vadītājs;
- b) minētās dalībvalsts teritorijā būtu ar uzņēmuma darbības apjomu samērīga, funkcionāla infrastruktūra, kas nav 1. punkta f) apakšpunktā minētās tehniskās iekārtas, tostarp birojs, kas ir atvērts ierastajā darba laikā.

▼B*6. pants***Labas reputācijas prasības nosacījumi**

1. Saskaņā ar šā panta 2. punktu dalībvalstis paredz nosacījumus, kas jāpilda uzņēmumiem un pārvadājumu vadītājiem, lai atbilstu 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajai prasībai par labu reputāciju.

▼M3

Nosakot to, vai uzņēmums atbilst minētajai prasībai, dalībvalstis ņem vērā minētā uzņēmuma, tā pārvadājumu vadītāju, izpilddirektoru un jebkuras citas attiecīgas personas rīcību, kā dalībvalsts to var būt noteikusi. Jebkura atsauce šajā pantā uz notiesāšanu, sankcijām vai pārkāpumiem ietver notiesāšanu, sankcijas vai pārkāpumus, kas attiecas uz pašu uzņēmumu, tā pārvadājumu vadītājiem, izpilddirektoriem un jebkuru citu attiecīgo personu, kā dalībvalsts to var būt noteikusi.

▼B

Pirmajā daļā minētajos nosacījumos ir iekļauts vismaz turpmāk norādītais:

a) nav nopietna pamatojuma apstrīdēt pārvadājumu vadītāja vai attiecīgā transporta uzņēmuma labo reputāciju, ja tie, piemēram, nav tikuši notiesāti vai tiem nav piemērotas sankcijas par jebkādiem smagiem to valsts spēkā esošo normatīvo aktu pārkāpumiem šādās jomās:

i) komercietības;

ii) maksātspējas tiesības;

iii) samaksu un nodarbināšanas nosacījumi profesijā;

iv) ceļu satiksme;

v) profesionālā atbildība;

vi) cilvēku vai narkotiku tirdzniecība; ► **M3** ————— ◀

▼M3

vii) nodokļu tiesības; un

▼B

b) pārvadājumu vadītājs vai transporta uzņēmums vienā vai vairāk dalībvalstīs nav bijis notiesāts par smagu kriminālnozieģumu vai sodīts par Kopienas tiesību aktu smagiem pārkāpumiem, kas jo īpaši attiecas uz:

i) transportlīdzekļa vadīšanas laika un transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laika, darba laika kontrolierīču uzstādīšanu un izmantošanu;

ii) starptautiskajā satiksmē izmantojamo komerciālo transportlīdzekļu maksimālajām masas un gabarītu normām;

iii) transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību;

iv) komerciālo transportlīdzekļu tehnisko pārbaudi uz ceļiem, tostarp mehānisko transportlīdzekļu obligātajām tehniskajām pārbaudēm;

▼B

- v) piekļuvi starptautisko kravu autopārvadājumu tirgum vai arī, atkarībā no gadījuma, piekļuvi pasažieru autopārvadājumu tirgum;
- vi) bīstamu kravu autopārvadājumu drošību;
- vii) ātruma ierobežošanas ierīču uzstādīšanu noteiktu kategoriju transportlīdzekļos;
- viii) transportlīdzekļa vadītāja apliecību;
- ix) profesionālās darbības atļaušanu;
- x) dzīvnieku pārvadāšanu;

▼M3

- xi) darba ņēmēju norīkošanu darbā autopārvadājumu jomā;
- xii) tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām;
- xiii) kabotāžu.

2. Piemērojot 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktu, ja pārvadājumu vadītājs vai transporta uzņēmums vienā vai vairākās dalībvalstīs ir notiesāts par smagu kriminālnoziedzumu vai sodīts par vienu no Savienības noteikumu vissmagākajiem pārkāpumiem, kā noteikts IV pielikumā, tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā veic uzņēmējdarbību, atbilstīgi un savlaicīgi īsteno administratīvu procedūru, kas ietver, ja vajadzīgs, pārbaudi attiecīgā uzņēmuma telpās.

Administratīvās procedūras laikā attiecīgi pārvadājumu vadītājam vai citiem transporta uzņēmuma juridiskajiem pārstāvjiem piešķir tiesības iesniegt savus argumentus un paskaidrojumus.

Administratīvās procedūras laikā kompetentā iestāde novērtē, vai īpašu apstākļu dēļ labas reputācijas zaudēšana konkrētajā gadījumā būtu nesamērīga reakcija. Minētajā novērtējumā kompetentā iestāde ņem vērā smagu valsts un Savienības noteikumu pārkāpumu skaitu, kā minēts 1. punkta trešajā daļā, kā arī vissmagāko Savienības noteikumu pārkāpumu skaitu, kā minēts IV pielikumā, par kuriem pārvadājumu vadītājs vai transporta uzņēmums ir ticis notiesāts vai par kuriem tiem tikušas piemērotas sankcijas. Jebkuri šādi konstatējumi ir pienācīgi pamatoti un motivēti.

Ja kompetentā iestāde konstatē, ka labas reputācijas zaudēšana būtu nesamērīga, tā nolemj, ka attiecīgais uzņēmums saglabā labu reputāciju. Šādu lēmuma iemeslus ieraksta valsts reģistrā. Šādu lēmumu skaitu norāda 26. panta 1. punktā minētajā ziņojumā.

Ja kompetentā iestāde nekonstatē, ka labas reputācijas zaudēšana būtu nesamērīga, tad notiesāšana vai sankcija rada labas reputācijas zaudējumu.

▼M3

2.a Komisija pieņem īstenošanas aktus, kuros nosaka tādu 1. punkta trešās daļas b) apakšpunktā minēto Savienības noteikumu smagu pārkāpumu kategoriju, veidu un smaguma pakāpi sarakstu, kuri, papildus IV pielikumā norādītajiem pārkāpumiem, var izraisīt labas reputācijas zaudēšanu. Dalībvalstis ņem vērā informāciju par minētajiem pārkāpumiem, tostarp informāciju, kas saņemta no citām dalībvalstīm, nosakot prioritātes pārbaudēm saskaņā ar 12. panta 1. punktu.

Šajā nolūkā Komisija:

- a) nosaka visbiežāk izdarīto pārkāpumu kategorijas un veidus;
- b) nosaka pārkāpumu smaguma pakāpi, ņemot vērā to potenciālu radīt risku, kura rezultātā var tikt nopietni apdraudēta dzīvība vai nodarīti smagi miesas bojājumi un izkropļota konkurence autopārvadājumu tirgū, tostarp, pasliktinot pārvadājumu jomā strādājošo darba apstākļus;
- c) norāda biežumu, lai pārkāpumus, ja tie atkārtojas biežāk, kvalificētu par smagākiem pārkāpumiem, ņemot vērā transportlīdzekļu skaitu, kas iesaistīti to pārvadājumu veikšanā, kurus vada pārvadājumu vadītājs.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 3. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B

3. Prasību, kas paredzēta 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā, neuzskata par izpildītu līdz dienai, kad saskaņā ar attiecīgajiem valsts tiesību aktu noteikumiem tiek veikta rehabilitācija vai jebkāds cits pasākums ar līdzvērtīgu iedarbību.

7. pants

Finansiālā stāvokļa prasības nosacījumi

▼M3

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzēto prasību, uzņēmums visu laiku attiecīgā budžeta gada laikā ir spējīgs izpildīt savas finanšu saistības. Uzņēmums, pamatojoties uz gada pārskatiem, kurus apstiprinājis revidents vai attiecīgi pilnvarota persona, pierāda, ka tā rīcībā katru gadu ir kapitāls un rezerves kopsummā vismaz:

- a) 9 000 EUR par pirmo izmantoto transportlīdzekli;
- b) 5 000 EUR par katru papildu izmantoto transportlīdzekli vai transportlīdzekļu apvienojumu, kura pieļaujamā pilnā masa pārsniedz 3,5 tonnas; un
- c) 900 EUR par katru papildu izmantoto transportlīdzekli vai transportlīdzekļu apvienojumu, kura pieļaujamā pilnā masa pārsniedz 2,5 tonnas, bet ne 3,5 tonnas.

▼M3

Uzņēmumi, kas veic kravu autopārvadātāja profesionālo darbību, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa pārsniedz 2,5 tonnas, bet ne 3,5 tonnas, pamatojoties uz gada pārskatiem, kurus apstiprinājis revidents vai attiecīgi pilnvarota persona, pierāda, ka katru gadu to rīcībā ir kapitāls un rezerves kopsummā vismaz:

- a) 1 800 EUR par pirmo izmantoto transportlīdzekli; un
- b) 900 EUR par katru papildu izmantoto transportlīdzekli.

Dalībvalstis var pieprasīt, lai uzņēmumi, kas to teritorijā veic uzņēmējdarbību, pierādītu, ka to rīcībā attiecībā uz minētajiem transportlīdzekļiem ir tādi paši kapitāla un rezervju apjomi, kādi ir attiecībā uz transportlīdzekļiem, kas minēti pirmajā daļā. Šādos gadījumos attiecīgās dalībvalsts kompetentā iestāde par to informē Komisiju, un Komisija minēto informāciju dara publiski pieejamu.

▼B

Šajā regulā euro vērtību nosaka ik gadu to dalībvalstu valūtām, kuras nepiedalās Eiropas Ekonomikas un monetārās savienības trešajā posmā. Piemēro valūtas kursus, kas ir noteikti oktobra pirmajā darbdienā un publicēti *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Tie stājas spēkā nākamā kalendārā gada 1. janvārī.

Pirmajā daļā minētie bilances posteņi ir definēti Padomes ceturtajā Direktīvā 78/660/EEK (1978. gada 25. jūlijs), kas pamatojas uz Līguma 54. panta 3. punkta g) apakšpunktu un attiecas uz noteiktu veidu sabiedrību gada pārskatiem ⁽¹⁾.

▼M3

1.a Papildus prasībām, kas izklāstītas 1. punktā, dalībvalstis var pieprasīt, lai uzņēmumam, pārvadājumu vadītājam vai jebkurai citai attiecīgai personai, kā dalībvalstis to var būt noteikušas, nebūtu nesamaksātu ar personu nesaistītu parādu, kuri tiem jāatdod publisko tiesību subjektu, un tie nebūtu bankrotējuši vai pakļauti maksātnespējas vai likvidācijas procedūrām.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, kompetentā iestāde var atļaut vai pieprasīt uzņēmumam apliecināt savu finansiālo stāvokli ar apliecināšanu dokumentu, kā noteikusi kompetentā iestāde, piemēram, bankas garantiju vai apdrošināšanas apliecinājumu, tostarp profesionālās atbildības apdrošināšanas apliecinājumu, ko ir izsniegusi viena vai vairākas bankas vai citas finanšu iestādes, tostarp apdrošināšanas kompānijas, vai ar citu saistošu dokumentu, kas sniedz kopēju un solidāru galvojumu par uzņēmumu attiecībā uz summām, kas noteiktas 1. punktā.

2.a Atkāpjoties no 1. punkta, ja nav apstiprinātu gada pārskatu par uzņēmuma reģistrācijas gadu, kompetentā iestāde piekrīt, ka uzņēmums var pierādīt savu finansiālo stāvokli, izmantojot apliecināšanu dokumentu, piemēram, bankas garantiju, finanšu iestādes izdotu dokumentu, kurā noteikta piekļuve kredītam uzņēmuma vārdā, vai ar citu saistošu dokumentu, kā noteikusi kompetentā iestāde, kas pierāda, ka uzņēmuma rīcībā ir 1. punktā norādītās summas.

⁽¹⁾ OV L 222, 14.8.1978., 11. lpp.

▼B

3. Panta 1. punktā minētie gada pārskati un 2. punktā minētais galvojums, kurus paredzēts pārbaudīt, attiecas uz saimniecisko vienību, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī, kurā ir bijusi pieprasīta atļauja, bet ne uz jebkuru citu vienību, kas veic uzņēmējdarbību jebkurā citā dalībvalstī.

*8. pants***Profesionālās kompetences prasības nosacījumi**

1. Lai izpildītu 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā paredzēto prasību, attiecīgai personai vai attiecīgām personām ir I pielikuma I daļā minētajam līmenim atbilstīgas zināšanas šajā iedaļā uzskaitītajos mācību priekšmetos. Šīs zināšanas pierāda, izmantojot obligātu rakstisku eksāmenu, ko, ja dalībvalsts pieņem attiecīgu lēmumu, var papildināt ar mutisku eksāmenu. Šos eksāmenus rīko saskaņā ar I pielikuma II daļu. Šajā sakarā dalībvalstis var pieņemt lēmumu pirms eksāmena paredzēt mācības.

2. Attiecīgās personas kārto eksāmenu savā pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī vai dalībvalstī, kurā tās strādā.

Pastāvīgā dzīvesvieta ir vieta, kurā persona dzīvo pastāvīgi, proti, vismaz 185 dienas katrā kalendārajā gadā, personīgo saišu dēļ, kas apliecina ciešu saistību starp šo personu un vietu, kur tā dzīvo.

Tomēr par tādas personas pastāvīgo dzīvesvietu, kuras darba saites ir citā vietā nekā personīgās saites un kura secīgi dzīvo dažādās vietās, kas atrodas divās vai vairākās dalībvalstīs, uzskata personīgo saišu vietu, ja attiecīgā persona tur regulāri atgriežas. Šis pēdējais nosacījums nav nepieciešams, ja persona noteiktu laiku dzīvo dalībvalstī kāda uzdevuma veikšanai. Mācības augstskolā vai skolā neuzskata par pastāvīgās dzīvesvietas maiņu.

3. Panta 1. punktā minētos rakstiskos un mutiskos eksāmenus drīkst organizēt un par tiem izsniegt sertifikātus tikai tās iestādes vai struktūras, kurām šim nolūkam dalībvalsts saskaņā ar tās noteiktajiem kritērijiem ir izdevusi attiecīgu atļauju. Dalībvalstis regulāri pārbauda, vai eksāmeni, ko rīko šīs iestādes vai struktūras, atbilst I pielikumam.

4. Dalībvalstis saskaņā ar to noteiktajiem kritērijiem var dot struktūrām atbilstīgu atļauju nodrošināt pretendentiem kvalitatīvu apmācību, lai tie varētu labi sagatavoties eksāmenam, un turpmākas mācības pārvaļdājumu vadītājiem zināšanu atjaunināšanai, ja viņi to vēlas. Šīs dalībvalstis regulāri pārbauda minēto struktūru pastāvīgu atbilstību kritērijiem, atbilstīgi kuriem tās saņēma atļauju.

▼M3

5. Dalībvalstis var veicināt regulāru apmācību ik pa trim gadiem par I pielikumā minētajiem priekšmetiem, lai nodrošinātu, ka 1. punktā minētā persona vai personas pietiekami iepazīstas ar jaunākajām norisēm šajā nozarē.

▼B

6. Dalībvalstis var pieprasīt, lai tās personas, kurām ir profesionālās kompetences sertifikāts, taču kuras pēdējo piecu gadu laikā nav vadījušas ne kravu autopārvadājumu, ne pasažieru autopārvadājumu uzņēmumu, atjauno kvalifikāciju un papildina zināšanas par jaunākajām norisēm attiecībā uz I pielikuma I daļā minētajiem tiesību aktiem.

7. Ja persona ir saņēmusi noteiktas augstākās vai tehniskās izglītības kvalifikācijas, kuras piešķirtas tajā pašā dalībvalstī un nodrošina zināšanas visos I pielikumā uzskaitītajos mācību priekšmetos un kuras dalībvalsts īpaši norādījusi šim nolūkam, tad dalībvalsts viņu var atbrīvot no obligātām pārbaudēm šajos priekšmetos, par kuriem piešķirta kvalifikācija. Šo izņēmumu piemēro tikai tām I pielikuma I daļas daļām, par kurām izsniegtā kvalifikācija attiecas uz visiem mācību priekšmetiem, kas uzskaitīti zem katras daļas virsraksta.

Dalībvalsts var atbrīvot no īpašām eksāmena daļām personas, kas uzrāda profesionālās kompetences sertifikātus, kuri ir derīgi, lai attiecīgā dalībvalstī veiktu iekšzemes pārvadājumus.

8. Panta 3. punktā minētās iestādes vai struktūras izsniegts sertifikāts ir jāuzrāda kā profesionālās kompetences apliecinājums. Šis sertifikāts nav nododams citai personai. To sagatavo saskaņā ar aizsardzības elementiem un sertifikāta paraugu, kas attiecīgi iekļauti II un III pielikumā, un tajā jābūt attiecīgi pilnvarotas izsniedzējas iestādes vai struktūras zīmoga nospiedumam.

▼M3

9. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētus aktus saskaņā ar 24.a pantu, lai grozītu I, II un III pielikumu nolūkā tos pielāgot tirgus norisēm un tehnikas attīstībai.

▼B

10. Attiecībā uz mācībām, eksāmeniem un atļaujām Komisija veicina un atvieglo pieredzes un informācijas apmaiņu dalībvalstu starpā, tostarp izmantojot jebkuru tās izraudzītu struktūru.

*9. pants***Atbrīvojums no eksāmena**

Dalībvalsts var pieņemt lēmumu atbrīvot no prasības kārtot 8. panta 1. punktā minēto eksāmenu personas, kas pierāda, ka tās nepārtraukti 10 gadus pirms 2009. gada 4. decembra vienā vai vairākās dalībvalstīs ir vadījušas kravu autopārvadājumu vai pasažieru autopārvadājumu uzņēmumu.

▼M3

Saistībā ar atļaujas piešķiršanu kravu autopārvadājumu uzņēmumam, kas izmanto tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, dalībvalstis var nolemt atbrīvot no prasības kārtot 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus personas, kas pierāda, ka tās nepārtraukti 10 gadus pirms 2020. gada 20. augusta ir vadījušas tāda paša veida uzņēmumu.

III NODAĻA

ATĻAUJU IZSNIEGŠANA UN PĀRRAUDZĪBA

10. pants

Kompetentās iestādes

1. Katra dalībvalsts norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes, lai nodrošinātu šīs regulas pareizu īstenošanu. Kompetentajām iestādēm ir šādas pilnvaras:

- a) izskatīt uzņēmumu iesniegtos pieteikumus;
- b) izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī apturēt vai anulēt šīs atļaujas;
- c) atzīt fizisku personu par nepiemērotu, lai vadītu uzņēmuma pārvadājumu operācijas kā pārvadājumu vadītājs;
- d) veikt nepieciešamus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu uzņēmuma atbilstību 3. pantā paredzētajām prasībām.

2. Kompetentās iestādes publisko visus šajā regulā paredzētos nosacījumus, jebkurus citus valsts normatīvos aktus un procedūras, kuras jāizpilda ieinteresētajiem pretendentiem, kā arī attiecīgus izskaidrojumus.

11. pants

Pieteikumu izskatīšana un reģistrācija

1. Transporta uzņēmumiem, kas atbilst 3. pantā paredzētajām prasībām, pēc pieteikuma iesniegšanas atļauj veikt autopārvadātāja profesionālo darbību. Kompetentā iestāde pārlicinās, ka uzņēmums, kas iesniedzis pieteikumu, atbilst minētajā pantā paredzētajām prasībām.

2. Kompetentā iestāde 16. pantā minētajā valsts elektroniskajā reģistrā reģistrē datus, kas attiecas uz uzņēmumiem, kurus tā pilnvaro un kuri minēti 16. panta 2. punkta pirmās daļas a) līdz d) apakšpunktā.

3. Kompetentā iestāde iespējami drīz un ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no dienas, kad saņemti visi pieteikuma izvērtēšanai vajadzīgie dokumenti, izskata pieteikumu atļaujas saņemšanai. Kompetentā iestāde pienācīgi pamatotos gadījumos minēto termiņu var pagarināt vēl par vienu mēnesi.

4. Līdz 2012. gada 31. decembrim kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, jebkādu šaubu gadījumā pārbauda, vai uzņēmuma izraudzītais pārvadājumu vadītājs vai izraudzītie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

No 2013. gada 1. janvāra kompetentā iestāde, izvērtējot uzņēmuma atbilstību prasībām par labu reputāciju, pārbauda, piekļūstot 16. panta 2. punkta pirmās daļas f) apakšpunktā minētajiem datiem, vai nu izmantojot tiešu drošu piekļuvi attiecīgām valstu reģistra daļām, vai ar lūgumu, vai uzņēmuma norīkotais pārvadājumu vadītājs vai norīkotie pārvadājumu vadītāji pieteikuma iesniegšanas laikā vienā no dalībvalstīm saskaņā ar 14. pantu nav atzīti par nepiemērotiem uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai.

▼ **M3**▼ **B**

5. Uzņēmumi, kuriem ir atļauja autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, 28 dienu laikā vai īsākā laikposmā, kā noteikusi dalībvalsts, informē kompetento iestādi, kura izsniegusi minēto atļauju, par izmaiņām 2. punktā minētajos datos.

*12. pants***Pārbaudes**▼ **M3**

1. Kompetentās iestādes regulāri uzrauga, vai uzņēmumi, kuri saņēmuši atļauju autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, joprojām atbilst šīs regulas 3. pantā paredzētajām prasībām. Šajā nolūkā dalībvalstis veic kontroles pasākumus, tostarp attiecīgā gadījumā pārbaudes uz vietas attiecīgā uzņēmuma telpās, pievēršot uzmanību uzņēmumiem, kuri atzīti par paaugstināta riska uzņēmumiem. Šajā nolūkā dalībvalstis riska novērtējuma sistēmu, kas izveidota, ievērojot 9. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/22/EK ⁽¹⁾, attiecina arī uz visiem šīs regulas 6. pantā noteiktajiem pārkāpumiem.

▼ **B**

2. Līdz 2014. gada 31. decembrim dalībvalstis veic kontroles pasākumus vismaz reizi piecos gados, lai pārbaudītu, vai uzņēmumi ievēro 3. pantā paredzētās prasības.

▼ **M3**▼ **B**

3. Dalībvalsts saskaņā ar Komisijas lūgumu attiecīgi pamatotos gadījumos veic atsevišķus kontroles pasākumus, lai pārbaudītu, vai konkrēts uzņēmums joprojām izpilda nosacījumus attiecībā uz autopārvadātāja profesionālās darbības uzsākšanu. Dalībvalsts informē Komisiju gan par minēto kontroles pasākumu rezultātiem, gan arī par pieņemtajiem pasākumiem, ja ticis konstatēts, ka uzņēmums vairs nepilda prasības, kas paredzētas šajā regulā.

*13. pants***Atļauju apturēšana un anulēšana**

1. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka pastāv risks, ka uzņēmums vairs nespēs izpildīt 3. pantā paredzētās prasības, šī iestāde par to informē uzņēmumu. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no šīm prasībām, tā nosaka vienu no turpmāk norādītajiem termiņiem, kurā uzņēmums var labot situāciju:

- a) ja pārvadājumu vadītājs vairs neatbilst prasībām attiecībā uz labu reputāciju vai profesionālo kompetenci – ne vairāk kā seši mēneši, lai pieņemtu darbā pārvadājumu vadītāja aizvietotāju; šo termiņu var pagarināt par trim mēnešiem pārvadājumu vadītāja nāves vai invaliditātes gadījumā;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/22/EK (2006. gada 15. marts) par minimālajiem nosacījumiem Regulu (EK) Nr. 561/2006 un (ES) Nr. 165/2014 un Direktīvas 2002/15/EK īstenošanai attiecībā uz sociālās jomas tiesību aktiem saistībā ar darbībām autotransporta jomā un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 88/599/EEK (OV L 102, 11.4.2006., 35. lpp.).

▼B

b) ja uzņēmumam ir nepieciešams labot situāciju, pierādot, ka tā uzņēmējdarbība ir efektīva un stabila, – ne vairāk kā seši mēneši;

▼M3

c) ja uzņēmuma finansiālais stāvoklis nav atbildis prasībām – ne vairāk kā seši mēneši, lai pierādītu, ka minētā prasība atkal tiek nepārtraukti izpildīta.

▼B

2. Kompetentā iestāde var prasīt, lai uzņēmums, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, nodrošinātu, ka pirms jebkāda rehabilitācijas pasākuma veikšanas tā pārvaldījumu vadītāji ir nokārtojuši eksāmenus, kas minēti 8. panta 1. punktā.

3. Ja kompetentā iestāde konstatē, ka uzņēmums vairs neizpilda vienu vai vairākas no 3. pantā paredzētajām prasībām, tā atļauju auto-pārvaldītāja profesionālās darbības veikšanai aptur vai anulē vēlākais, kad beidzas šā panta 1. punktā minētie termiņi.

*14. pants***Atzinums par pārvaldījumu vadītāja nepiemērotību**

1. Ja pārvaldījumu vadītājs zaudē labu reputāciju saskaņā ar 6. pantu, kompetentā iestāde pasludina minēto pārvaldījumu vadītāju par nepiemērotu uzņēmuma pārvaldījumu operāciju vadīšanai.

▼M3

Kompetentā iestāde nereabilitē pārvaldījumu vadītāju agrāk nekā vienu gadu pēc labas reputācijas zaudēšanas dienas un, jebkurā gadījumā, pirms pārvaldījumu vadītājs nav pierādījis, ka vismaz trīs mēnešus ir piedalījies atbilstīgā apmācībā vai nolīcis eksāmenu par regulas I pielikuma I daļā uzskaitītajiem priekšmetiem.

2. Ja vien un kamēr nav veikts rehabilitācijas pasākums saskaņā ar attiecīgiem valsts tiesību aktu noteikumiem un šā panta 1. punktu, par nepiemērotu pārvaldījumu operāciju vadīšanai pasludināta pārvaldījumu vadītāja profesionālās kompetences sertifikāts, kas minēts 8. panta 8. punktā, vairs nav derīgs nevienā dalībvalstī.

▼B*15. pants***Kompetento iestāžu lēmumi un to pārsūdzība**

1. Dalībvalstu kompetento iestāžu saskaņā ar šo regulu pieņemtajos negatīvajos lēmumos, tostarp tādos, ar kuriem noraida, aptur vai anulē spēkā esošu atļauju vai atzīst pārvaldījumu vadītāja nepiemērotību, norāda iemeslus, kas ir šo lēmumu pamatā.

Šajos lēmumos ņem vērā to pieejamo informāciju par uzņēmuma vai pārvaldījumu vadītāja izdarītiem pārkāpumiem, kura var graut uzņēmuma labo reputāciju, kā arī visu citu kompetentās iestādes rīcībā esošo informāciju. Lēmumā tās precizē, kādus rehabilitācijas pasākumus piemēro atļaujas apturēšanas vai atzinuma par nepiemērotību gadījumā.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka attiecīgiem uzņēmumiem un personām ir iespēja apstrīdēt 1. punktā minētos lēmumus vismaz vienā neatkarīgā un objektīvā struktūrā vai tiesā.

▼B

IV NODAĻA

VIENKĀRŠOŠANA UN ADMINISTRATĪVĀ SADARBĪBA

16. pants

Valstu elektroniskie reģistri

1. Lai īstenotu šo regulu, un jo īpaši tās 11. līdz 14. pantu un 26. pantu, katra dalībvalsts uztur valsts elektronisko reģistru, kurā tā reģistrē autopārvadājumu uzņēmumus, kuriem šis dalībvalsts izraudzītā kompetentā iestāde ir izsniegusi atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai. Šā reģistra datus apstrādā šim nolūkam izraudzītas publiskas iestādes uzraudzībā. Valsts elektroniskajā reģistrā ietvertie atbilstīgie dati ir pieejami visām attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

Līdz 2009. gada 31. decembrim Komisija pieņem lēmumu par prasību minimumu datiem, ko valstu elektroniskos reģistros paredzēts ievadīt, sākot no to izveides dienas, lai atvieglotu turpmākus reģistru savstarpējus savienojumus. Tā var ieteikt iekļaut transportlīdzekļu reģistrācijas zīmju datus, ko pievieno papildus 2. punktā minētajiem datiem.

2. Valsts elektroniskajā reģistrā glabājas vismaz šādi dati:

- a) uzņēmuma nosaukums un juridiskā forma;
- b) uzņēmuma juridiskā adrese;

▼M3

- c) to izraudzīto pārvadājumu vadītāju vārdi, kuri izpilda 3. pantā noteiktās prasības attiecībā uz labu reputāciju un profesionālo kompetenci, vai attiecīgajos gadījumos juridiskā pārstāvja vārds;

▼B

- d) atļaujas veids un to transportlīdzekļu skaits, uz kuriem tā attiecas, un, attiecīgajos gadījumos, Kopienas atļaujas un apliecināto kopiju sērijas numurs;
- e) to regulas 6. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto smago pārkāpumu skaits, kategorija un veids, par kuriem pēdējo divu gadu laikā ir notiesāts vai sodīts;
- f) to personu vārdi, kuras ir pasludinātas par nepiemērotām uzņēmuma pārvadājumu operāciju vadīšanai, kamēr netiek atjaunota šādas personas labā reputācija saskaņā ar 6. panta 3. punktu, kā arī piemērojamie rehabilitācijas pasākumi;

▼M3

- g) to transportlīdzekļu reģistrācijas numuri, kas ir uzņēmuma rīcībā, ievērojot 5. panta 1. punkta g) apakšpunktu;
- h) iepriekšējā gada 31. decembrī uzņēmumā nodarbināto personu skaits, ko katru gadu līdz 31. martam reģistrē valsts reģistrā;
- i) uzņēmuma riska novērtējums, ievērojot Direktīvas 2006/22/EK 9. panta 1. punktu.

▼M3

Pirmās daļas a)–d) apakšpunktā minētie dati ir publiski pieejami saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem par personas datu aizsardzību.

Dalībvalstis var izvēlēties pirmās daļas e)–i) apakšpunktā minētos datus glabāt atsevišķos reģistros. Šādos gadījumos e) un f) apakšpunktā minētos datus dara pieejamus pēc pieprasījuma vai tieši pieejamus visām attiecīgās dalībvalsts iestādēm. Pieprasīto informāciju sniedz piecu darbdienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.

Pirmās daļas g), h) un i) apakšpunktā minētie dati ir pieejami kompetentajām iestādēm pārbaūžu uz ceļiem laikā ne vēlāk kā 12 mēnešus pēc tam, kad stāties spēkā īstenošanas akts, kurš pieņemts, ievērojot 6. punktu, un kurā precizētas funkcijas, kas ļauj datus darīt pieejamus kompetentajām iestādēm pārbaūžu uz ceļiem laikā.

Pirmās daļas e)–i) apakšpunktā minētie dati iestādēm, kas nav kompetentās iestādes, ir pieejami tikai tad, ja minētajām iestādēm ir pienācīgi piešķirtas kontroles un sankciju noteikšanas pilnvaras autopārvadājumu jomā un to ierēdņi ir zvērināti vai tiem ir līdzvērtīgs oficiāls pienākums glabāt noslēpumu.

▼B

3. Datus par uzņēmumu, kura atļaujas darbība ir apturēta vai anulēta, valsts elektroniskajā reģistrā saglabā divus gadus no apturēšanas termiņa beigām vai no atļaujas anulēšanas un pēc tam tos nekavējoties dzēš.

Datus attiecībā uz personu, kas pasludināta par autopārvadātāja darbībai nepiemērotu, saglabā valsts elektroniskajā reģistrā tik ilgi, kamēr saskaņā ar 6. panta 3. punktu netiek atjaunota minētās personas labā reputācija. Ja ir veikti šādi rehabilitācijas vai līdzvērtīgi pasākumi, datus nekavējoties dzēš.

Pirmajā un otrajā daļā minētajos datus iekļauj atļauju apturēšanas vai anulēšanas vai, attiecīgā gadījumā, atzinuma par nepiemērotību iemeslus un atbilstīgo termiņu.

▼M3

4. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka visi valsts elektroniskajā reģistrā ietvertie dati ir atjaunināti un precīzi.

▼B

5. Neskarot 1. un 2. punktu, dalībvalstis veic visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka valstu elektroniskie reģistri ir savstarpēji savienoti un pieejami visā Kopienā, izmantojot valstu kontaktpunktus, kas definēti 18. pantā. Piekļuvi ar valsts kontaktpunktu starpniecību un savstarpējo savienošanu īsteno ne vēlāk kā 2012. gada 31. decembrī tā, lai ikvienas dalībvalsts kompetentā iestāde varētu piekļūt jebkuras dalībvalsts elektroniskajam reģistram.

▼B

6. Komisija saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto padomdevēju procedūru un pirmoreiz līdz 2010. gada 31. decembrim pieņem kopīgos noteikumus par 5. punkta īstenošanu, piemēram, par formātu datu apmaiņai, tehniskajām procedūrām elektroniskai piekļuvei citu dalībvalstu elektroniskajiem reģistriem un šo reģistru savstarpējas savienojamības sekmēšanu ar citām atbilstīgām datu bāzēm. Šajos kopīgajos noteikumos nosaka, kura iestāde ir atbildīga par piekļuvi datiem, datu turpmāku izmantojumu un atjaunināšanu pēc piekļuves, un šajā sakarā iekļauj noteikumus par datu reģistrāciju un uzraudzību.

▼M3

Vēlākais, 14 mēnešus pēc tam, kad pieņemts īstenošanas akts par vienotu formulu riska novērtējuma aprēķināšanai, kā minēts Direktīvas 2006/22/EK 9. panta 1. punktā, Komisija pieņem īstenošanas aktus, precizējot funkcijas, kas ļauj 2. punkta pirmās daļas g), h) un i) apakšpunktā minētos datus darīt pieejamus kompetentajām iestādēm pārbaudi uz ceļiem laikā.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 25. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

▼B*17. pants***Personas datu aizsardzība**

Attiecībā uz Direktīvas 95/46/EK piemērošanu dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka:

- a) ikviena persona tiek informēta, ja datus, kas attiecas uz šo personu, reģistrē vai ir paredzēti tos nodot trešai personai. Personai norāda arī iestādes, kas ir atbildīgas par datu apstrādi, apstrādāto datu veidu un iemeslus;
- b) ikvienai personai ir pieejas tiesības datiem, kas attiecas uz viņu, vēršoties pie iestādes, kas atbild par šo datu apstrādi. Šīs tiesības ir īstenojamas bez ierobežojumiem, samērīgos intervālos un bez pārmērīgas vilcināšanās vai izmaksām prasītājam;
- c) ikvienai personai ir tiesības panākt to nepilnīgo vai neprecīzo datu labošanu, dzēšanu vai piekļuves liegšanu, kas uz viņu attiecas;
- d) ikvienai personai ir tiesības, ja viņai ir likumīgs pamatojums, iebilst pret to datu apstrādi, kas uz viņu attiecas. Ja iebildums ir pamatots, šos datus vairs nedrīkst apstrādāt;
- e) uzņēmumi attiecīgā gadījumā ievēro atbilstīgos personas datu aizsardzības noteikumus.

▼ M3

18. pants

Dalībvalstu administratīvā sadarbība

1. Dalībvalstis izraugās valsts kontaktpunktu, kas atbild par informācijas apmaiņu ar pārējām dalībvalstīm saistībā ar šīs regulas piemērošanu. Dalībvalstis līdz 2011. gada 4. decembrim nosūta Komisijai savu valsts kontaktpunktu nosaukumus un adreses. Komisija sagatavo visu valstu kontaktpunktu sarakstu un nosūta to dalībvalstīm.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas un ātri sniedz cita citai savstarpēju palīdzību un jebkādu citu atbilstīgu informāciju, lai veicinātu šīs regulas īstenošanu un izpildi.

3. Dalībvalstu kompetentās iestādes apmainās ar informāciju par notiesāšanu un piemērotajām sankcijām par jebkādiem smagiem pārkāpumiem, kas minēti 6. panta 2. punktā. Dalībvalsts, kas saņēmusi paziņojumu par smagu pārkāpumu, kurš minēts 6. panta 2. punktā un par kuru veikta notiesāšana vai piemērota sankcija citā dalībvalstī iepriekšējo divu gadu laikā, reģistrē šo pārkāpumu savā valsts elektroniskajā reģistrā.

4. Dalībvalstis atbild uz citu dalībvalstu visu kompetento iestāžu informācijas pieprasījumiem un veic pārbaudes un izmeklēšanu par to, kā autopārvadātāji, kas to teritorijā veic uzņēmējdarbību, izpilda 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto prasību. Šādi informācijas pieprasījumi var ietvert piekļuvi dokumentiem, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka ir izpildīti 5. pantā paredzētie nosacījumi. Dalībvalstu kompetento iestāžu informācijas pieprasījumi ir pienācīgi pamatoti un motivēti. Lai to nodrošinātu, pieprasījumos iekļauj ticamas norādes par iespējamiem 3. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpumiem, norāda pieprasījuma nolūku un pietiekoši detalizēti precizē informāciju un dokumentus, kas tiek pieprasīti.

5. Dalībvalstis 30 darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas sniedz informāciju, ko citas dalībvalstis pieprasījušas, ievērojot 4. punktu. Dalībvalstis var savstarpēji vienoties par īsāku termiņu.

6. Ja dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, uzskata, ka tas ir nepietiekami pamatots, tā 10 darbdienu laikā no pieprasījuma saņemšanas par to informē pieprasītāju dalībvalsti. Pieprasītāja dalībvalsts sīkāk pamato pieprasījumu. Ja pieprasītāja dalībvalsts nespēj sīkāk pamatot pieprasījumu, dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, var to noraidīt.

7. Ja ir sarežģīti izpildīt informācijas pieprasījumu vai veikt pārbaudes, inspekcijas vai izmeklēšanu, attiecīgā dalībvalsts, kas saņem pieprasījumu, 10 darbdienu laikā no pieprasījuma saņemšanas par to attiecīgi informē pieprasītāju dalībvalsti, norādot sarežģītumu iemeslus. Iesaistītās dalībvalstis apspriežas, lai rastu risinājumu jebkurām grūtībām, kas radušās. Ja pieprasītājai dalībvalstij informācija pastāvīgi tiek sniegta ar kavēšanos, par to tiek informēta Komisija un tā veic atbilstīgus pasākumus.

▼ **M3**

8. Apmaiņa ar informāciju, kas minēta 3. punktā, notiek, izmantojot ziņojumapmaiņas sistēmu, proti, Eiropas autotransporta uzņēmumu reģistrus (ERRU), kuri ir izveidoti ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 1213/2010 ⁽¹⁾. Administratīvo sadarbību un savstarpējo palīdzību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kura paredzēta 4.–7. punktā, īsteno, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 ⁽²⁾. Šajā nolūkā katra dalībvalsts var norīkot 1. punktā minēto kontakt-punktu kā kompetento iestādi un, izmantojot *IMI*, par to informē Komi-siju.

9. Dalībvalstis nodrošina, ka informācija, kas tām nosūtīta saskaņā ar šo pantu, tiek izmantota tikai attiecībā uz lietu(-ām), par ko tā pieprasīta. Jebkuru personas datu apstrādi veic tikai tādēļ, lai panāktu atbilstību šai regulai, un tā tiek veikta saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/679 ⁽³⁾.

10. Savstarpēju administratīvu sadarbību un palīdzību nodrošina bez maksas.

11. Informācijas pieprasījums neliedz kompetentajām iestādēm veikt pasākumus atbilstoši attiecīgajiem valsts un Savienības tiesību aktiem, lai izmeklētu un novērstu iespējamus šīs regulas pārkāpumus.

▼ **B**

V NODAĻA

SERTIFIKĀTU UN CITU DOKUMENTU SAVSTARPĒJA ATZĪŠANA

19. pants

Labas reputācijas sertifikāti un līdzvērtīgi dokumenti

1. Neskarot 11. panta 4. punktu, dalībvalsts, kurā veic uzņēmējdar-bību, par pietiekamu pierādījumu labai reputācijai, kas ir vajadzīga autopārvadājumu profesionālās darbības uzsākšanai, uzskata izrakstu no sodāmības reģistra vai, ja tāda nav, citu līdzvērtīgu dokumentu, kuru izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojuši.

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1213/2010 (2010. gada 16. decembris), ar ko ievieš kopīgus noteikumus par autotransporta uzņēmumu valstu elektronisko reģistru savstarpējo savienošānu (OV L 335, 18.12.2010., 21. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2012 (2012. gada 25. oktobris) par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. lpp.).

▼B

2. Ja dalībvalsts saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus attiecībā uz labu reputāciju, kurus nav iespējams apliecināt ar 1. punktā minēto dokumentu, minētā dalībvalsts attiecībā uz citu dalībvalstu valstspiederīgajiem par pietiekamu pierādījumu uzskata sertifikātu, ko izsniegusi kompetenta tiesas vai administratīva iestāde dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

3. Ja 1. punktā minēto dokumentu vai 2. punktā minēto sertifikātu nav izsniegusi dalībvalsts, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, šo dokumentu vai sertifikātu var aizstāt ar paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai ar svinīgu paziņojumu, ko pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona sniedz kompetentai tiesu vai administratīvai iestādei vai, vajadzības gadījumā, notāram dalībvalstī, kurā pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi. Šāda iestāde vai notārs izsniedz sertifikātu, kurā apstiprina paziņojumu, kas apliecināts ar zvērestu, vai svinīgo paziņojumu.

4. Dokumentu, kas minēts 1. punktā, un sertifikātu, kas minēts 2. punktā, nepieņem, ja tos iesniedz vēlāk nekā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas. Šis nosacījums attiecas arī uz paziņojumu, kas sniegts saskaņā ar 3. punktu.

*20. pants***Finansiālā stāvokļa sertifikāti**

Ja dalībvalsts papildus 7. pantā norādītajiem nosacījumiem saviem valstspiederīgajiem paredz konkrētus nosacījumus par finansiālo stāvokli, minētā dalībvalsts par pietiekamu apliecinājumu attiecībā uz citas dalībvalsts valstspiederīgajiem pieņem sertifikātu, kuru izsniegusi dalībvalsts vai dalībvalstis, kurās pārvadājumu vadītājs vai jebkura cita atbilstīga persona ir agrāk dzīvojusi, un kurā apliecināts, ka šie nosacījumi ir izpildīti. Šajos sertifikātos norāda konkrētu informāciju, kas ņemta vērā jaunajā dalībvalstī, kurā veic uzņēmējdarbību.

*21. pants***Profesionālās kompetences sertifikāti**

1. Dalībvalstis atzīst par pietiekamu profesionālās kompetences apliecinājumu sertifikātus, kas atbilst šīs regulas III pielikumā iekļautajam paraugam un kurus izsniegušas šim nolūkam attiecīgi pilnvarotas iestādes vai struktūras.

2. Sertifikāti, kuri ir izsniegti līdz 2011. gada 4. decembrim kā profesionālās kompetences apliecinājums saskaņā ar noteikumiem, kas ir spēkā līdz minētajai dienai, ir uzskatāmi par līdzvērtīgiem sertifikātam, kura paraugs ir iekļauts III pielikumā, un šos sertifikātus atzīst kā profesionālās kompetences apliecinājumus visās dalībvalstīs. Dalībvalsts var prasīt, lai tikai iekšzemes transportam derīgu profesionālās kompetences sertifikātu turētāji nokārto 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus vai to daļas.

▼B

VI NODAĻA
NOBEIGUMA NOTEIKUMI

22. pants

Sankcijas

1. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Šādām sankcijām ir jābūt iedarbīgām, samērīgām un atturošām. Dalībvalstis par attiecīgajiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais 2011. gada 4. decembrī un nekavējoties ziņo par jebkādiem turpmākiem grozījumiem. Dalībvalstis nodrošina, ka visus šos pasākumus piemēro bez diskriminācijas – neatkarīgi no pārvadātāja valstspiederības vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas.

2. Sankcijas, kas minētas 1. punktā, jo īpaši ietver autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai izsniegtās atļaujas apturēšanu, šādas atļaujas anulēšanu un paziņojumu par pārvadājumu vadītāja nepiemērotību.

23. pants

Pārejas noteikumi

Uzņēmumi, kas līdz 2009. gada 4. decembrim ir saņēmuši atļauju veikt autopārvadātāja profesionālo darbību, atbilst šai regulai vēlākais no 2011. gada 4. decembra.

▼M3

Atkāpjoties no 1. panta 2. punkta, līdz 2022. gada 21. maijam kravu autopārvadājumu uzņēmumi, kas veic starptautiskus pārvadājumus, izmantojot tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas, ir atbrīvoti no šīs regulas noteikumu ievērošanas, ja vien tās dalībvalsts tiesību akti, kurā tie veic uzņēmējdarbību, nenosaka citādi.

Atkāpjoties no 16. panta 2. punkta, prasību valstu elektroniskajos reģistros iekļaut uzņēmumu riska novērtējumu piemēro pēc 14 mēnešiem no tā īstenošanas akta stāšanās spēkā, kas attiecas uz Direktīvas 2006/22/EK 9. panta 1. punktā minēto kopējā riska novērtējuma aprēķināšanas formulu.

24.a pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Pilnvaras pieņemt 8. panta 9. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz nenoteiktu laiku no 2020. gada 20. augusta.

▼ M3

3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 8. panta 9. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģētos aktus.

4. Pirms deleģētā akta pieņemšanas Komisija apspriežas ar ekspertiem, kurus katra dalībvalsts iecēlusi saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu ⁽¹⁾.

5. Tiklīdz Komisija pieņem deleģētu aktu, tā par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

6. Saskaņā ar 8. panta 9. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divos mēnešos no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

▼ B*25. pants***Komitejas procedūra**

1. Komisijai palīdz komiteja, kas izveidota saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3821/85 (1985. gada 20. decembris) par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā ⁽²⁾, 18. panta 1. punktu.

▼ M3

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽³⁾ 4. pantu.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

▼ B*26. pants***▼ M3****Ziņošana un pārskatīšana****▼ B**

1. Dalībvalstis reizi divos gados sagatavo ziņojumu par kompetento iestāžu darbību un nosūta to Komisijai. Šajā ziņojumā iekļauj:

a) nozares pārskatu attiecībā uz labu reputāciju, finansiālo stāvokli un profesionālo kompetenci;

⁽¹⁾ OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 370, 31.12.1985., 8. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

▼M3

b) saskaņā ar šo regulu izsniegto atļauju skaitu pēc gada un veida, apturēto atļauju skaitu, atsaukto atļauju skaitu, paziņojumu par nepieņemotību skaitu un iemeslus, kas bija minēto lēmumu pamatā. Ziņojumos attiecībā uz laikposmu pēc 2022. gada 21. maija ietver arī šo indikatoru sadalījumu pēc:

i) pasažieru autopārvadātājiem; un

ii) kravu autopārvadātājiem, kas izmanto tikai mehāniskos transportlīdzekļus vai transportlīdzekļu apvienojumus, kuru pieļaujamā pilnā masa nepārsniedz 3,5 tonnas; un

iii) visiem pārējiem kravu autopārvadātājiem;

▼B

c) katru gadu izsniegto profesionālās kompetences sertifikātu skaitu;

d) pamata statistiku par valstu elektroniskajiem reģistriem un to izmantošanu, ko veic kompetentās iestādes; kā arī

e) pārskatu par informācijas apmaiņu ar citām dalībvalstīm saskaņā ar 18. panta 2. punktu, tostarp jo īpaši to notikušo pārkāpumu skaitu gadā, par kuriem ir paziņots citām dalībvalstīm, un saņemto atbilžu skaitu, kā arī pieprasījumu un saņemto atbilžu skaitu gadā saskaņā ar 18. panta 3. punktu.

2. Komisija reizi divos gados, pamatojoties uz 1. punktā minētajiem ziņojumiem, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanu. Šajā ziņojumā jo īpaši iekļauj novērtējumu par to, kā norisinās informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm, kā arī pārskatu par darbību un valstu elektronisko reģistru datiem. Šo ziņojumu publicē vienlaikus ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu⁽¹⁾, 17. pantā minēto ziņojumu.

▼M3

3. Reizi divos gados dalībvalstis ziņo Komisijai par pieteikumiem, ko tās iesniegušas saskaņā ar 18. panta 4.–9. punktu, par saņemtajām atbildēm no citām dalībvalstīm un par pasākumiem, ko tās veikušas, pamatojoties uz sniegto informāciju.

4. Pamatojoties uz Komisijas saskaņā ar 3. punktu iegūto informāciju un papildu pierādījumiem, tā, vēlākais, līdz 2023. gada 21. augustam iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei sīki izstrādātu ziņojumu par dalībvalstu administratīvo sadarbību, par iespējamiem trūkumiem šajā sakarībā un par iespējamiem veidiem sadarbības uzlabošanai. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, tā novērtē, vai ir jāierosina papildu pasākumi.

5. Komisija līdz 2023. gada 21. augustam novērtē šīs regulas īstenošanu un ziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par šīs regulas piemērošanu.

⁽¹⁾ OV L 102, 11.4.2006., 1. lpp.

▼ **M3**

6. Pēc 5. punktā minētā ziņojuma Komisija regulāri novērtē šo regulu un novērtējuma rezultātus iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. Attiecīgos gadījumos 5. un 6. punktā minētajiem ziņojumiem pievieno attiecīgus tiesību aktu priekšlikumus.

▼ **B**

27. pants

Kompetento iestāžu saraksts

Katra dalībvalsts vēlākais līdz 2011. gada 4. decembrim šīs regulas piemērošanas dienā nosūta Komisijai to kompetento iestāžu sarakstu, kuras tā ir pilnvarojusi izsniegt atļaujas autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanai, kā arī to pilnvaroto iestāžu vai struktūru sarakstu, kuras organizē 8. panta 1. punktā minētos eksāmenus un izsniedz sertifikātus. Konsolidētu sarakstu, kurā uzskaitītas šīs iestādes un struktūras visā Kopienā, Komisija publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

28. pants

Paziņojums par valsts pasākumiem

Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savus normatīvos un administratīvos aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī regula, ne vēlāk kā 30 dienu laikā pēc to pieņemšanas dienas un pirmo reizi līdz 2011. gada 4. decembrim.

29. pants

Atcelšana

Ar šo atceļ Direktīvu 96/26/EK.

30. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2011. gada 4. decembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

I PIELIKUMS

I. REGULAS 8. PANTĀ MINĒTO MĀCĪBU PRIEKŠMETU SARAKSTS

Zināšanas, kas jāņem vērā, lai dalībvalsts atzītu profesionālo kompetenci, attiecīgi kravu autopārvadātājiem vai pasažieru autopārvadātājiem jāpārbauda vismaz turpmāk uzskaitītajos priekšmetos. Pretendentiem uz kravu vai pasažieru autopārvadātāja kvalifikāciju jāpasniedz šajos priekšmetos tāds zināšanu un praktisko spēju līmenis, kāds ir vajadzīgs pārvadājumu uzņēmuma vadīšanai.

Minimālais turpmāk norādīto zināšanu līmenis nedrīkst būt zemāks par Padomes Lēmuma 85/368/EEK ⁽¹⁾ pielikumā noteiktās mācību līmeņu struktūras 3. līmeni, proti, līmeni, ko sasniedz, iegūstot obligāto izglītību, kas ir papildināta vai nu ar profesionālo izglītību un papildu tehnisko izglītību, vai ar mācībām vidusskolā vai citu tehnisko izglītību.

A. Civiltiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina galvenie autopārvadājumos izmantojamo līgumu veidi, kā arī no tiem izrietošās tiesības un saistības;
- 2) jāprot sastādīt juridiski spēkā esošu pārvadājumu līgumu, jo īpaši attiecībā uz pārvadājumu noteikumiem;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 3) jāprot analizēt sava principāla prasību attiecībā uz kompensāciju par kravas nozaudēšanu vai bojāšanu pārvadājumu laikā vai tās novēlotu piegādi un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības;
- 4) jāzina noteikumi un saistības, kas izriet no CMR Konvencijas par kravu starptautisko autopārvadājumu līgumu;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 5) jāprot analizēt sava principāla prasību par kompensāciju par pārvadājuma laikā notikušā satiksmes negadījuma dēļ pasažieriem nodarītajiem miesas bojājumiem vai bagāžas bojājumiem vai par kavēšanās dēļ radušos zaudējumu kompensāciju un izprast, kā šī prasība ietekmē viņa līgumsaistības.

B. Komerctiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina darījumu slēgšanas nosacījumi un formalitāšu kārtošana, pārvadātājiem noteiktie vispārējie pienākumi (reģistrēšanās, grāmatvedības uzskaitē u. c.) un bankrota sekas;
- 2) jābūt pietiekamām zināšanām par dažādiem uzņēmumu veidiem un normām, kas reglamentē to izveidi un darbību.

⁽¹⁾ Padomes Lēmums 85/368/EEK (1985. gada 16. jūlijs) par arodmaģistrācijā iegūtas kvalifikācijas pierādījumu salīdzināmību Eiropas Kopienas dalībvalstīs (OV L 199, 31.7.1985., 56. lpp.).

▼B**C. Sociālās tiesības**

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dažādu ar autopārvadājumiem saistītu sabiedrisko iestāžu loma un darbība (arodbiedrības, rūpnīcu padomes, darbnīcu pārvaldnieki, darba aizsardzības inspektori u. c.);
- 2) jāzina darba devēja sociālā nodrošinājuma saistības;
- 3) jāzina ar autopārvadājumu uzņēmumu dažādu kategoriju darbiniekiem noslēdzamo darba līgumu noteikumi (līgumu veidi, pušu saistības, darba apstākļi un darbalaiks, apmaksāti atvaļinājumi, atalgojums, līguma laušana u. c.);
- 4) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadīšanas laiku, transportlīdzekļa vadītāja atpūtas laiku un darba laiku, jo īpaši Regulas (EEK) Nr. 3821/85, Regulas (EK) Nr. 561/2006, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/15/EK ⁽¹⁾ un Direktīvas 2006/22/EK noteikumi, un šo noteikumu piemērošanas praktiskie aspekti;
- 5) jāzina piemērojamās normas attiecībā uz transportlīdzekļa vadītāju sākotnējo kvalifikāciju un turpmāko apmācību, jo īpaši normas, kas izriet no Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/59/EK ⁽²⁾.

D. Nodokļu tiesības

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši jāzina noteikumi, kas reglamentē:

- 1) pievienotās vērtības nodokli (PVN) par transporta pakalpojumiem;
- 2) autotransporta nodokli;
- 3) nodokļus dažiem kravu autotransporta līdzekļu veidiem, ceļu nodevas un infrastruktūras lietošanas maksu;
- 4) ienākuma nodokli.

E. Uzņēmuma finanšu un ekonomikas vadība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina normatīvie akti un prakse, kas saistīta ar čeku, vekseļu, parādzīmju, kredītkaršu un citu maksāšanas līdzekļu vai veidu izmantošanu;
- 2) jāzina dažādi kreditēšanas veidi (bankas kredīts, dokumentārais kredīts, garantijas depozīts, ķīlu zīmes, līzings, noma, faktoringu u. c.), kā arī maksājumi un saistības, kas no tiem izriet;
- 3) jāzina, kas ir balance, kas tajā ietverts un kā to interpretēt;
- 4) jāizprot un jāprot interpretēt peļņas un zaudējumu pārskatu;
- 5) jāprot novērtēt uzņēmuma finanšu stāvokli un rentabilitāti, jo īpaši pamatojoties uz finanšu rādītājiem;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/15/EK (2002. gada 11. marts) par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi (OV L 80, 23.3.2002., 35. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/59/EK (2003. gada 15. jūlijs) par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību (OV L 226, 10.9.2003., 4. lpp.).

▼B

- 6) jāprot izstrādāt budžetu;
- 7) jāzina sava uzņēmuma izmaksu elementi (pastāvīgās izmaksas, mainīgās izmaksas, apgrozāmie līdzekļi, amortizācija u. c.) un jāprot aprēķināt izmaksas uz vienu transporta līdzekli, kilometru, reisu vai tonnu;
- 8) jāprot sastādīt visa uzņēmuma personāla darba organizācijas shēmas un sastādīt darbu grafikus u. c.;
- 9) jāzina tirgus pētījuma sagatavošanas (mārketinga), transporta pakalpojumu realizācijas veicināšanas, klientu kartotēkas sastādīšanas, reklāmas un sabiedrisko attiecību principi u. c.;
- 10) jāzina dažādi ar autopārvadājumiem saistīti apdrošināšanas veidi (atbildības apdrošināšana, apdrošināšana nelaimes gadījumiem/dzīvības apdrošināšana, nedzīvības apdrošināšana un bagāžas apdrošināšana) un to radītās garantijas un saistības;
- 11) jāzina autotransportā izmantojamie datu elektroniskās pārraides veidi;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:
- 12) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par kravu autopārvadājumu pakalpojumiem un jāzina *Incoterms* nozīme un izmantošana;
- 13) jāzina dažādi transporta papildpakalpojumu veidi, to nozīme, funkcijas un, atsevišķos gadījumos, to statuss;

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 14) jāprot izmantot braukšanas maksas un izcenojumu noteikšanas noteikumus sabiedriskajam un privātajam pasažieru transportam;
- 15) jāprot praktiski izmantot faktūru noformēšanas noteikumus par pasažieru autotransporta pakalpojumiem.

F. Piekļuve tirgum

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina profesionālās darbības noteikumi, veicot autopārvadājumus par atlīdzību, noteikumi par industriālo autotransporta līdzekļu nomu, noteikumi par apakšlīgumu slēgšanu, jo īpaši noteikumi, ar kuriem reglamentē autopārvadātāja profesionālo darbību, darbības uzsākšanu, atļaujas, kas vajadzīgas autopārvadājumu veikšanai Kopienas teritorijā un ārpus tās, pārbaudes un sankcijas;
- 2) jāzina autopārvadājumu uzņēmumu izveides noteikumi;
- 3) jāzina dažādi dokumenti, kas nepieciešami autopārvadājumu pakalpojumu sniegšanai, un jāprot ieviest pārbaudes procedūras, ar kurām nodrošināt, lai apstiprināti dokumenti, kas attiecas uz visiem pārvadājumiem, jo īpaši tie, kas attiecas uz transportlīdzekli, transportlīdzekļa vadītāju, kravu un bagāžu, glabātos gan transportlīdzeklī, gan uzņēmuma telpās;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 4) jāzina kravu autopārvadājumu tirgus organizācijas, kravu apstrādes un loģistikas noteikumi;
- 5) jāzina robežas šķērsošanas formalitātes, T dokumentu un TIR karntes nozīme un izmantojums, kā arī pienākumi un atbildība, kas izriet no to izmantojuma;

▼B

attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:

- 6) jāzina pasažieru autopārvadājumu tirgus organizācijas noteikumi;
- 7) jāzina noteikumi par pasažieru autopārvadājumu pakalpojumu ieviešanu un jāprot sagatavot satiksmes grafikus.

G. Tehniskie standarti un darbības tehniskie aspekti

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina dalībvalstu noteikumi par transporta līdzekļu masu un gabarītiem, kā arī procedūras, kas jāievēro, pārvadājot nestandarta kravas, kas neatbilst šiem noteikumiem;
- 2) jāprot izvēlēties uzņēmuma vajadzībām atbilstīgus transporta līdzekļus un to komponentus (šasiju, motoru, transmisijas sistēmu, bremžu sistēmu u. c.);
- 3) jāzina formalitātes, kas attiecas uz šo transporta līdzekļu tipa apstiprināšanu, reģistrāciju un tehniskajām apskatēm;
- 4) jāizprot, kādi pasākumi jāveic autotransporta līdzekļu radītā trokšņa samazināšanai un autotransporta līdzekļa izplūdes gāzu radītā gaisa piesārņojuma ierobežošanai;
- 5) jāprot sastādīt transporta līdzekļu un to iekārtu regulāro tehnisko apkopju grafikus;

attiecībā uz kravu autopārvadājumiem:

- 6) jāzina dažāda veida kravu apstrādes un kraušanas ierīces (kravas automobiļu pakalējo bortu vairogi, konteineri, paliktņi u. c.) un jāprot noteikt procedūras un dot instrukcijas par kravu iekraušanu un izkraušanu (slodzes sadalījumu, nokraušanu, novietošanu, nostiprināšanu un balstīšanu u. c.);
- 7) jāzina dažādi kombinēto pārvadājumu veidi, ja kādu pārvadājuma daļu veic pa dzelzceļu vai ar prāmi;
- 8) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par bīstamu kravu un atkritumu pārvadāšanu, jo īpaši prasības, kas izriet no Direktīvas 2008/68/EK ⁽¹⁾ un Regulas (EK) 1013/2006 ⁽²⁾;
- 9) jāprot ieviest procedūras, lai ievērotu noteikumus par ātri bojājošos pārtikas produktu pārvadāšanu, un jo īpaši tos, kas izriet no Nolīguma par ātri bojājošos pārtikas produktu starptautiskajiem pārvadājumiem un par speciālām iekārtām, kas izmantojamas šajos pārvadājumos (ATP);
- 10) jāspēj īstenot procedūras, lai pilnīgi ievērotu dzīvu dzīvnieku pārvadāšanas noteikumus.

H. Satiksmes drošība

Pretendentam attiecībā uz kravu autopārvadājumiem un pasažieru autopārvadājumiem jo īpaši:

- 1) jāzina, kādas ir transportlīdzekļa vadītājiem noteiktās kvalifikācijas prasības (transportlīdzekļa vadītāja apliecība, medicīniskās izziņas, sagatavotības sertifikāti u. c.);

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/68/EK (2008. gada 24. septembris) par bīstamo kravu iekšzemes pārvadājumiem (OV L 260, 30.9.2008., 13. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 12.7.2006., 1. lpp.).

▼B

- 2) jāprot veikt nepieciešamos pasākumus, ar kuriem nodrošināt, lai transportlīdzekļa vadītāji pilnībā ievērotu dalībvalstīs spēkā esošos satiksmes noteikumus, aizliegumus un ierobežojumus (kustības ātruma ierobežojumus, kustības priekšrocības, apstāšanās un stāvēšanas ierobežojumus, gaismu lietošanu, ceļa zīmes u. c.);
 - 3) jāprot izstrādāt instrukcijas, kā transportlīdzekļa vadītājiem pārbaudīt drošības noteikumu pilnīgu ievērošanu attiecībā uz transporta līdzekļu un to iekārtu, kā arī kravas tehnisko stāvokli un veicamajiem profilakses pasākumiem;
 - 4) jāprot noteikt procedūras, kuras jāievēro, notiekot satiksmes negadījumam, un īstenot piemērotas procedūras negadījumu atkārtotāšanai vai kustības drošības noteikumu smagu pārkāpumu novēršanai;
 - 5) jāprot ieviest drošības procedūras attiecībā uz kravas nostiprināšanu un jāzina attiecīgie nostiprināšanas veidi;
- attiecībā uz pasažieru autopārvadājumiem:
- 6) jābūt pamatzināšanām par ceļu tīkla izvietojumu dalībvalstu satiksmē.

II. EKSĀMENA ORGANIZĒŠANA

1. Dalībvalstis organizē obligāto rakstisko eksāmenu, kuru tās pēc izvēles var papildināt ar mutisko eksāmenu, lai pārbaudītu, vai pretendenti uz autopārvadātāja kvalifikāciju atbilstīgajā līmenī apguvuši zināšanas I daļā uzskaitītajos priekšmetos, un jo īpaši viņu spēju pielietot attiecīgās zināšanas un prasmes un pildīt paredzētus vadītāja un koordinatora pienākumus.
 - a) Obligātajā rakstiskajā eksāmenā ir divas pārbaudes, proti:
 - i) rakstisku jautājumu pārbaudījumā ir jautājumi ar vairākiem atbilžu variantiem (drīkst iekļaut četrus atbilžu variantus) vai jautājumi, uz kuriem jādod tiešas atbildes, vai arī abu veidu jautājumi;
 - ii) rakstiski uzdevumi/konkrētas situācijas analīze.

Katrs pārbaudījums ilgs vismaz divas stundas.
 - b) Ja organizē mutiskos eksāmenus, dalībvalstis var izvirzīt noteikumu, ka tos var kārtot tikai pēc rakstiskā eksāmena sekmīgas nokārtošanas.
2. Ja dalībvalstis organizē arī mutisko eksāmenu, katram no trim pārbaudījumiem jāparedz korekcijas koeficients, kas vienam pārbaudījumam ir ne mazāks par 25 % un ne lielāks par 40 % no kopējā novērtējuma.

Ja dalībvalstis organizē tikai rakstiskos eksāmenus, tām jānosaka katras pārbaudes korekcijas koeficients, paredzot, ka tas ir ne mazāks par 40 % un ne lielāks par 60 % no kopējā novērtējuma.
3. Visās pārbaudēs kopā pretendentiem jāsaņem vidēji vismaz 60 % no kopējā novērtējuma, turklāt katrā atsevišķā pārbaudē jāsaņem ne mazāk par 50 % no tās maksimāli iespējamā novērtējuma. Dalībvalsts drīkst tikai vienam pārbaudījumam samazināt šo koeficientu no 50 % līdz 40 %.

II PIELIKUMS

Profesionālās kompetences sertifikāta aizsardzības elementi

Sertifikātam jābūt vismaz diviem no šādiem aizsardzības elementiem:

- hologramma,
- īpašas šķiedras papīrā, kas ir redzamas ultravioletajā gaismā,
- vismaz viena mikrodrukas rinda (druka, kas ir redzama tikai ar palielināmo stiklu un ko nevar nokopēt ar fotokopētāju),
- reljefi burti, simboli vai raksti,
- divkārsa numerācija: sērijas numurs un izsniegšanas numurs,
- aizsargfons ar sīku gījošētu rakstu un īrispiespiedumu.

▼B*III PIELIKUMS***Profesionālās kompetences sertifikāta paraugs****EIROPAS KOPIENA****▼M1**

(Krāsa – pantonis dzeltenbrūns 467 vai cik iespējams tuva šai krāsai, DIN A4 formāta celulozes papīrs, masa – 100 g/m² vai vairāk)

▼B

(Teksts sertifikāta izsniedzējas dalībvalsts oficiālajā(-ās) valodā(-ās) vai vienā no oficiālajām valodām)

Attiecīgās dalībvalsts atšķirības Izraudzītā pilnvarotā iestāde vai zīme ⁽¹⁾ struktūra ⁽²⁾

PROFESIONĀLĀS KOMPETENCES SERTIFIKĀTS KRAVAS PASAŽIERU AUTOPĀRVADĀJUMIEM ⁽³⁾

Nr.

Mēs,

ar šo apliecinām, ka ⁽⁴⁾

dzimis(-usi) (dzimšanas vieta)

ir sekmīgi nokārtojis(-usi) eksāmena pārbaudījumus (gads:; sesija:) ⁽⁵⁾, kas nepieciešami, lai saņemtu kravas autopārvadājumu/pasažieru autopārvadājumu profesionālās kompetences sertifikātu ⁽³⁾ saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1071/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka kopīgus noteikumus par autopārvadātāja profesionālās darbības veikšanas nosacījumiem ⁽⁶⁾.

Šis sertifikāts ir pietiekams apliecinājums profesionālajai kompetencei, kas minēta Regulas (EK) Nr. 1071/2009 21. pantā.

Izsniegts (vieta) (datums) ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Dalībvalstu atšķirības zīmes: (B) Beļģija, (BG) Bulgārija, (CZ) Čehija, (DK) Dānija, (D) Vācija, (EST) Igaunija, (IRL) Īrija, (GR) Grieķija, (E) Spānija, (F) Francija, (HR) Horvātija, (I) Itālija, (CY) Kipra, (LV) Latvija, (LT) Lietuva, (L) Luksemburga, (H) Ungārija, (M) Malta, (NL) Nīderlande, (A) Austrija, (PL) Polija, (P) Portugāle, (RO) Rumānija, (SLO) Slovēnija, (SK) Slovākija, (FIN) Somija, (S) Zviedrija, (UK) Apvienotā Karaliste.

⁽²⁾ Eiropas Kopienas dalībvalsts šā sertifikāta izsniegšanai iepriekš izraudzītā iestāde vai struktūra.

⁽³⁾ Lieko svītrot.

⁽⁴⁾ Uzvārds un vārds; dzimšanas vieta un datums.

⁽⁵⁾ Eksāmena identifikācija.

⁽⁶⁾ OV L 300, 14.11.2009., 51. lpp.

⁽⁷⁾ Tās pilnvarotās iestādes vai struktūras amatpersonas paraksts un zīmoga nospiedums, kas izsniegusi sertifikātu.

▼B*IV PIELIKUMS***▼M3****Vissmagākie pārkāpumi regulas 6. Panta 2. Punkta nozīmē****▼B**

1. a) Sešu dienu vai divu nedēļu laikposma maksimālā vadīšanas laika pārsniegšana par 25 % vai vairāk;

▼M3

- b) dienas darba laikā maksimālā ikdienas vadīšanas laika pārsniegšana par 50 % vai vairāk.
2. Tahogrāfa un/vai ātruma ierobežotāja neuzstādīšana vai tādas krāpnieciskā nolūkā izmantojamās ierīces uzstādīšana transportlīdzeklī un/vai lietošana, ar ko iespējams grozīt reģistrācijas kontrolierīces un/vai ātruma ierobežotāja datus, vai reģistrācijas diagrammu vai no tahogrāfa un/vai no transportlīdzekļa vadītāja kartes lejupielādēto datu viltošana.

▼B

3. Braukšana bez derīgas transportlīdzekļa tehniskās apskates apliecības, ja šāds dokuments ir prasīts Kopienas tiesību aktos, un/vai braukšana ar, *inter alia*, bremžu sistēmas, stūres pievadu, riteņu riepu, balstiekārtas vai šasijas ļoti nopietnām nepilnībām, kas varētu radīt tik lielu satiksmes drošības tūlītēju apdraudējumu, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
4. Tādu bīstamu kravu pārvadājumi, kuras ir aizliegts pārvadāt vai kuras pārvadā ar aizliegtu vai neatļautu taru vai nelietojot identifikācijas zīmes uz transportlīdzekļa par to, ka tās ir bīstamas kravas, tādējādi apdraudot dzīvības vai vidi tik lielā mērā, ka tādēļ pieņem lēmumu transportlīdzekli imobilizēt.
5. Pasažieru vai kravu pārvadāšana, ja nav derīgas transportlīdzekļa vadītāja apliecības vai ja uzņēmumam nav derīgas Kopienas atļaujas.
6. Transportlīdzekļa vadīšana, izmantojot transportlīdzekļa vadītāja karti, kas ir viltota, nav viņa karte vai kas iegūta, pamatojoties uz nepatiesiem apliecinājumiem un/vai viltotiem dokumentiem.
7. Kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir lielāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 20 % vai vairāk, un kravu pārvadāšana ar transportlīdzekļiem, kuru pieļaujamā maksimālā masa ir mazāka par 12 tonnām, ja tie pārsnieguši maksimālo atļauto kravas svaru par 25 % vai vairāk.